

La comunicació o llicència d'activitat per iniciar un negoci

L'empresari o el futur empresari ha d'estudiar molt bé quines són les seves obligacions legals abans d'obrir portes d'un negoci, totes associades al pagament d'uns tributs o taxes. En algun cas poden ser insalvables, tot i fent aquests pagaments, perquè van associades a aspectes de prevenció i seguretat de les instal·lacions, que si no es poden complir el negoci no podrà obrir portes o les haurà de tancar un cop obertes, cosa encara més greu.

Aquestes obligacions es regulen administrativament a través de la Comunicació o Llicència d'Activitat. Aquest tràmit es obligatori per a l'inici de qualsevol negoci que necessiti instal·lar-se en un determinat establiment físic. Pot ser una indústria, un bar, un gimnàs, un comerç... Cal no confondre's. Quan es diu que una activitat no necessita llicència perquè és innòcua, el que es vol dir és que administrativament el tràmit és el de comunicar només l'inici de l'activitat, i es porta a terme quan aquestes tenen poca afectació o són això, *innòcues*: petits comerços, agències de viatges, agències immobiliàries... que ja poden començar a exercir sota la responsabilitat del propi titular i del tècnic que prepara la documentació, però cal seguir el tràmit administratiu complet fins obtenir una resolució per part de l'administració o Llicència d'activitats per a totes aquelles que si tenen afectació al entorn. Un tràmit aquest més complet.

L'autorització la dona l'ajuntament del municipi corresponent. Per tant el tràmit i la taxa es competència d'aquest. Per fer-ho, cal lliurar una documentació més o menys completa en funció

del tipus d'activitat. Tot plegat està regulat per la Llei 18/2020 de facilitació de l'activitat econòmica i la llei 20/2009 de prevenció i control ambiental de les activitats, a banda de les corresponents ordenances municipals que li siguin d'aplicació. Aquí es classifiquen totes les activitats i de cadascuna es defineix si cal que sigui donada d'alta amb el tràmit de comunicació o de llicència esmentats, administrativament amb una simple declaració responsable i un certificat emès per un tècnic (enginyer o professional capacitat) o bé necessitem un projecte tècnic complet. També indica quan ens caldrà un informe previ d'incendis, a elaborar pels propis bombers, una valoració de suficiència sobre les mesures preventives (actives i passives) instal·lades segons la normativa corresponent d'aplicació: CTE (Codi Tècnic de l'Edificació) o be RSCIEI (Reglament de Seguretat Contra Incendis en Edificis Industrials).

Hem comentat que ens caldrà un certificat que es diu Declaració Responsable, signat pel titular del negoci o empresa, on certifiquem sota la nostra responsabilitat que complim tot el legalment estipulat. És per això que caldrà no deixar-nos d'analitzar res de tot allò que està regulat i necessitem complir, com poden ser els aspectes d'accessibilitat per a usuaris amb cadira de rodes, l'estat de la nostra instal·lació elèctrica, de gas, l'ascensor o muntacàrregues, l'alçada del local, la ventilació, l'aïllament acústic o la compatibilitat de l'activitat amb el planejament urbanístic existent, entre altres de genèriques. I també les específiques: si es tracta d'establiments de comerç al detall d'aliments i begudes, restaurants o establiments de menjar preparat, bars... caldrà complir amb tot allò relatiu a la seguretat i salut alimentària.

Per últim, cal dir que, si per condicionar aquest local necessitem fer obres, ens caldrà un tràmit previ de sol·licitud de la llicència corresponent, al mateix ajuntament. Aquest serà un tràmit diferent al de comunicació o llicència de l'activitat. El funcionament és el mateix, un enginyer o tècnic competent haurà de fer un projecte amb la descripció de les obres, seguretats que s'hi aplicaran i l'adequació a normes per a l'obtenció d'aquest permís d'obres temporal i previ.